

Roemruchte fusiekrant

door Martin Broek

De Staatskrant door de decenia heen zou een onderwerp voor een makkelijke column kunnen zijn. Lekker snel geschreven en weinig werk. Dat de krant zo'n 40 jaar bestaat rechtvaardigt een dergelijke tekst. Je moet dan wel de hete hangijzers vermijden en alleen over de krant in algemene zin schrijven. Kom je aan de rellen en ruzies dan moet je er heel zeker van zijn dat niet X maar Y de schuld had. Dat uitzoeken zou weer veel tijd kosten. En dan nog zal blijken dat het net andersom of heel anders was.

Het bleek NIET gemakkelijk en niet snel. De Staatskrant van 1971 kan ik niet vinden. Bij de opbouworganisatie Dock liggen alleen de recente exemplaren. Er zijn redactieleden met een stapel op de plank. Maar niemand heeft de echt oude kranten. Zo lijkt het. Archiven laten zien dat de Staatskrant van 1971 niet bestaat. Ook

de Staatskrant van 1981 niet. Pas in 1986 wordt de eerste uitgegeven. Dat is vijftwintig jaar geleden. Ook een mooi, maar zilveren jubileum.

Betekent dit dat de redactie u de lezer een loer heeft gedraaid door in ieder nummer opnieuw stil te staan bij het robijnrode 40-jarige jubileum? Dat ze een simpele reclametruc heeft uitgehaald om de status van de krant op te vijzelen? Natuurlijk niet. Dat heeft de Staatskrant niet nodig. Die is roemrucht zonder opsmuk.

In 1971 werd de Wijkkrant Staatsliedenbuurt uitgegeven. Volgens de Koninklijke Bibliotheek is de Staatskrant de samensmelting van de Buurtkrant Hugo de Groot en die Wijkkrant. Die versmelting vond plaats in 1986. Maar het is gebruikelijk om de oudste fusiepartner als uitgangspunt te nemen bij het bepalen van de leeftijd van een periodiek. De Staatskrant

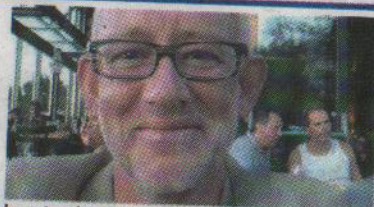
sinds 1971 is dan ook gewoon de waarheid.

Erg jammer is dat de uitgevers niet zorgvuldig zijn geweest bij het archiveren van de kranten. Het eerste fusienummer van de Staatskrant ligt op 't depot van de Universiteits Bibliotheek (IWO) en

ook bij de Koninklijke Bibliotheek (KB) in Den Haag. Bij deze KB ligt de eerste zes jaar (1986-1992) van de krant. Daarna is kennelijk de klad gekomen in de verzending. Een enkel exemplaar uit de jaren tachtig ligt bij het Internationale Instituut voor Sociale Geschiedenis (IISG) als onderdeel van het daar ondergebrachte Staatsarchief, het Krakkersarchief uit de Staatsliedenbuurt.

Spannender zijn echter de voorlopers van de Staatskrant; langer geleden en meer onbekende zaken. De Wijkkrant Staatsliedenbuurt is met stukjes en beetjes bewaard door de Universiteit van Amsterdam. Het oudste nummer dat het IWO heeft, is nummer 5 uit 1972. Van de Buurtkrant Hugo de Groot ontbreken de eerste drie jaargangen helemaal.

Er is nóg een fusie geweest: in 2005 met de Buurtkrant van de Spaarndammerbuurt. Sindsdien

heet de Staatskrant ook Buurtkrant. Het is een beetje dubbelop want die naam was al in de krant gefuseerd. Maar de Spaarndammers stonden erop. Ondanks die trots is zowel bij IWO als KB geen enkel exemplaar van de Spaarndammer Buurtkrant te vinden. Het Dock zoekt er nu naar.

Laat ik eindigen met een bekend citaat: 'Een buurt die zijn geschiedenis vergeet, is gedoemd haar te herhalen.' Wie dat wil moet zich eerst maar eens door die 39 jaargangen werken. Wie dat dan nog steeds wil moeten ze opsluiten. Het zou daarom mooi voor het nageslacht zijn als de uitgever of redactie weer een Staatskrant naar de Koninklijke Bibliotheek stuurt. Nog mooier: als iemand de collectie Staatskrant en zijn voorlopers compleet zou maken.